

Bandes de so Premis Goya 2006: Tornar

Házael González

Tornem als Goya, tornem als premis més prestigiosos del cinema espanyol, que, com cada any, tornen plens de polèmiques que no se solucionen i de mesures que no contribueixen gaire a acabar amb els problemes. La darrera ocurrència ha estat retransmetre la cerimònia en un fals directe (amb un retard de trenta minuts) per alleugerir els continguts i fer més breu i dinàmic l'espectacle. No sabem si s'ha aconseguit, però tampoc és que nosaltres confiem gaire en mesures tan políticament correctes.

Parlem, però, de música, que es allò que ens importa, i tornem, perquè qui ha tornat és un d'aquells guanyadors incombustibles, que sembla que cada vegada que s'apropa al director Pedro Almodóvar (el gran absent de la cerimònia, per cert, encara que ell mateix es va fer amb un bon grapat de premis) encerta de ple: Alberto Iglesias s'ha emportat el famós bust per la partitura feta precisament per *Volver* (Pedro Almodóvar, 2006), després d'haver estat proposat al premi ni més ni menys que per vuitena ocasió, i premiat per setena (és més fàcil dir que únicament no va guanyar el Goya la primera vegada que el varen proposar, per *Vacas*, Julio Medem, 1991). Pot semblar una mica repetitiu això de tant premi, però del que tampoc hi ha dubte és de la seva gran vàlua com a compositor, encara que enguany els seus rivals no eren qualsevol cosa: per una banda, el també veterà Roque Baños, proposat per *Alatriste* (Agustín Díaz Yanes, 2006), una poderosa composició d'un home proposat per cinquena vegada a la categoria reina (i no la tercera, com vàrem dir aquí mateix l'any passat) i que el va aconseguir a la categoria de Millor Cançó l'any 2002. D'altra part, el sorprenent Javier Navarrete, que ha donat molt a parlar amb la seva al·lucinant composició per *El Laberinto del Fauno* (Guillermo del Toro, 2006): proposat per primera vegada al premi, en sentirem parlar molt, d'aquest jove, estam ben segurs. I tancant les proposicions, un altre il·lustre però nou de trinca en aquests llars com és Lluís Llach, per *Salvador* (Manuel Herga, 2006), que ha escrit una banda sonora prou interessant per aquest film històric. D'altra banda, el premi a la Millor Cançó ha anat a les mans de la gran Bebe (proposada fa dos anys per la cançó composta per *Incautos*, Miguel Bardem, 2003) i de Lucio Godoy per la cançó "Tiempo Pequeño", de la pel·lícula *La Educación de las Hadas* (José Luis Cuerda, 2006, també protagonitzada por Bebe).

I ja que parlem de premis, anem a veure els Globus d'Or, en què trobem a gent tan curiosa com el veterà Hans Zimmer, per *El Código DaVinci* (*The DaVinci Code*, Ron Howard, 2006, setena proposició a la categoria reina en un premi que ja ha guanyat dues vegades), el (tal vegada injust) repetidor Gustavo Santaolalla, per *Babel* (Alejandro González

Íñárritu, 2006, que l'any passat es va emportar el premi a la Millor Cançó per *Brokeback Mountain*, *En Terreno Vedado - Brokeback Mountain*, Ang Lee, 2005-, també proposada a la categoria gran), els nous de trinca Carlo Siliotto, per *Nomad* (Sergei Bodrov, Ivan Passer, Talgat Temenov, 2006), i Clint Mansel, per *La Fuente* (*The Fountain*, Darren Aronofsky, 2006), i el guanyador, ni més ni menys que Alexandre Desplat, per *El Velo Pintado* (*The Painted Veil*, John Curran, 2006), un compositor que ja havia optat al premi per *La Joven de la Perla* (*Girl With a Pearl Earring*, Peter Webber, 2003) i per *Syriana* (Stephen Gaghan, 2005), i que, sens dubte, encara té moltes coses a dir.

Per acabar, el premi a la Millor Cançó ha anat a parar a mans de Prince, *The Artist*, o com ell vulgui anomenar-se (qui curiosament ja havia estat proposat una vegada a la mateixa categoria, per una cançó seva del film *Purple Rain*, Albert Magnoli, 1984), per "The song of the heart", de *Happy Feet: Rompiendo el Hielo* (*Happy Feet*, George Miller, 2006). ■

Volver